KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2493/2001
af 19. december 2001
om afsætning af visse tilbagetagne fiskerivarer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter [1], særlig artikel 17, stk. 5, og artikel 21, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EF) nr. 104/2000 skal de fiskerivarer, som producentorganisationerne trækker tilbage fra markedet, anvendes på en sådan måde, at den normale afsætning af andre varer ikke forstyrres. En finansiel udligning kan ydes, såfremt kravet om afsætning af tilbagetagne varer overholdes.

(2) De markedsregulerende foranstaltninger kan kun få fuld virkning, hvis tilbagetagne varer ikke på ny bringes ind i det afsætningssystem, der er det sædvanlige for disse varer. Det er derfor nødvendigt at udelukke enhver anvendelse, der ved substitution vil kunne påvirke forbruget af varer, der ikke har været omfattet af markedsregulerende foranstaltninger.

(3) For tilbagetagne varer bør der derfor fastsættes afsætningsmuligheder, der opfylder kravet, og betingelserne for, hvordan mulighederne kan anvendes, bør fastlægges nærmere.

(4) Kommissionens forordning (EØF) nr. 1501/83 af 9. juni 1983 om afsætning af visse fiskerivarer, der er genstand for markedsregulerende foranstaltninger [2] bør derfor ophæves og erstattes med en ny forordning.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskerivarer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fiskerivarer, som producentorganisationerne i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 104/2000 har trukket tilbage fra markedet, og for hvilke der ikke skal ydes den i nævnte forordnings artikel 23 omhandlede prolongationsstøtte, må kun afsættes ved en af følgende muligheder:

a) på medlemsstaternes ansvar gratis uddeling i uændret stand til eget forbrug i velgørende institutioner eller stiftelser i Fællesskabet samt til personer, der ifølge den nationale lovgivning i den pågældende medlemsstat har krav på hjælp fra det offentlige

b) anvendelse i fersk eller konserveret stand som foder

c) anvendelse som foder efter forarbejdning til mel

d) anvendelse som agn/madding

e) anvendelse til andet end konsum og foder.

2. Kommissionen kan på anmodning fra en medlemsstat i enkelttilfælde give tilladelse til at udnytte andre afsætningsmuligheder end de i stk. 1 fastsatte.

Artikel 2

1. Afsætning som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d) og e), er betinget af, at varerne

a) straks efter tilbagetagelsen gøres uegnede til konsum

b) udbydes til salg til alle interesserede i overensstemmelse med handelssædvanerne i det pågældende område eller på det pågældende sted; køberne skal ved købet oplyse, hvorledes de vil anvende varerne, samt forpligte sig til at overholde dette.

2. Umiddelbart efter det i stk. 1 omhandlede salg udstedes der en faktura eller kvittering med oplysning om sælger, køber, varernes anvendelsesformål, salgsprisen og de pågældende mængder. Producentorganisationen sender et eksemplar af fakturaen eller kvitteringen til medlemsstatens myndigheder mindst hver tredje måned.

3. Hvis producentorganisationerne over for den pågældende medlemsstat på tilfredsstillende vis godtgør, at varerne ikke har fundet aftagere ved salgsudbuddet som omhandlet i stk. 1, sørger producentorganisationerne under medlemsstatens kontrol for, at varerne gøres ubrugelige. Producentorganisationerne giver medlemsstatens myndigheder meddelelse om de pågældende mængder med de i stk. 2, andet punktum, fastsatte intervaller.

[1] EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.
[2] EFT L 152 af 10.6.1983, s. 22.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger med henblik på at forebygge og forfølge overtrædelser af den i denne forordning fastlagte afsætningsordning. De sikrer sig, at de afsatte varer ikke anvendes til andre formål end det, de er bestemt til. Medlemsstaterne underretter senest en måned efter ikrafttrædelsen af denne forordning Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet med henblik på anvendelsen af denne forordning.

Artikel 4

Forordning (EØF) nr. 1501/83 ophæves.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen